

selsesmidler eller fører et lastefuldt Liv, medmindre Sagsøgeren selv ved sin Optræden eller sit Forhold overfor den anden Ægtefælle har givet Anledning til dennes Forsømmelse eller Forseelse. — Maa ellers paa Grund af dyb Uoverensstemmelse Forholdet mellem Ægtefællerne anses for ødelagt, kan enhver af dem faa Dom til Separation, medmindre Uoverensstemmelsen hovedsagelig skyldes Sagsøgerens Forhold overfor den anden Ægtefælle.« — Hvad angaar Ægteskabets Opløsning ved *Skilsmisse*, er Reglen ligeledes den, at det skal ske ved Dom. Dog kan det ske ved *Bevilling*, naar Ægtefæller har levet separerede i 1 Aar og 6 Maaneder, uden at Samlivet senere er genoptaget, naar de er enige om Skilsmissen og om Vilkaarene for denne. Hvis de har levet separerede i 2 Aar og 6 Maaneder, kan hver af dem kræve Bevillingen. Om Ægteskabets Opløsning ved *Dom* fastsættes følgende:

Har paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Ægtefæller deres Samliv uden stedfunden Separation været hævet i mindst 4 Aar, uden at det senere er genoptaget, kan enhver af Ægtefællerne paastaa Ægteskabet opløst ved Dom, dog bør Opløsningen af Ægteskabet i Almindelighed ikke ske, saafremt Sagsøgeren ved sin egen Livsførelse hovedsagelig er Skyld i Samlivets Ophævelse, og den anden Ægtefælle modsætter sig Opløsningen. — Efter Paastand af den ene Ægtefælle bliver Ægteskabet derhos at opløse ved Dom:

1) naar den anden Ægtefælle i 2 Aar mod Sagsøgerens Villie og uden fyldestgørende Grund har unddraget sig Samlivet, og dette ikke senere er genoptaget,

2) naar den anden Ægtefælle er forsvundet, og 3 Aar er hengaaet fra den sidste Efterretning om, at han var i Live,

3) naar den anden Ægtefælle har indgaaet nyt Ægteskab, uden at det tidligere Ægteskab var hævet (Sagen maa anlægges 6 Maaneder efter, at Ægtefællen er blevet vidende om det nye Ægteskabs Indgaaelse).

4. Naar den anden Ægtefælle har gjort sig skyldig i Ægteskabsbrud eller andet usædeligt Forhold, der kan side-stilles dermed, medmindre Ægtefællen frivillig har medvirket til Handlingen, har samtykket i den eller paa anden Maade maa anses for at have frafaldet sin Ret. Det kan derhos bestemmes, at den skyldige Ægtefælle ikke maa indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af et vist Tidsrum, der